

С. М. Приліпко,
д. держ. упр, доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування,
Державний торговельно-економічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6116-328X>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.3.339

ТРАНСФОРМАЦІЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

S. Prylipko,
Doctor of Sciences in Public Administration, Associate Professor,
Professor of the Department of Public Administration, State University of Trade and Economics

TRANSFORMATION OF THE REGULATORY AND LEGAL MECHANISM FOR IMPLEMENTING STATE AGRARIAN POLICY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION

У статті розглянуто процес трансформації нормативно-правового механізму реалізації державної аграрної політики України в умовах європейської інтеграції. Його зміст визначає фундаментальну основу державного регулювання аграрної сфери, що забезпечує наближення національного законодавства до норм права Європейського Союзу у контексті дотримання вимог Спільної аграрної політики. Проаналізовано основні стратегічні документи, процес адаптації законодавства та урядові ініціативи, спрямовані на виконання євроінтеграційних зобов'язань України. Особливу увагу приділено викликам, спричиненим воєнним станом, та необхідності врахування їх у процесі оновлення нормативно-правової бази у аграрній сфері. На основі проведеного аналізу обґрунтовано подальші напрями вдосконалення нормативно-правового механізму, реалізація яких дозволить сформувати сприятливе інституційне середовище для інтеграції аграрної сфери України у Спільну аграрну політику ЄС. Обґрунтовано, що серед різних напрямів євроінтеграційного процесу кооперація займає важливе місце у підвищенні ефективності малих і середніх агровиробників, тому для її подальшого розвитку рекомендовано поєднати інструменти державної та регіональної підтримки з цільовим фінансуванням з фондів ЄС.

The article examines the transformation of the regulatory framework for implementing Ukraine's state agrarian policy in the context of European integration. This legal mechanism is defined as a fundamental basis of state regulation, ensuring the approximation of national legislation to the EU acquis in accordance with the requirements of the Common Agricultural Policy (CAP). The transformation integrates institutional, organizational, and digital instruments which generate a synergistic effect in harmonizing domestic legislation with EU law. The study analyses key strategic documents, the process of legislative alignment, and governmental initiatives aimed at fulfilling Ukraine's European integration commitments. It is established that the creation of a Paying Agency, the implementation of the Integrated Administration and Control System (IACS), and the launch of

the Farm Sustainability Data Network (FSDN) create significant opportunities for the further integration of the agri-sector into the CAP. Particular attention is devoted to the challenges caused by martial law and the necessity of addressing them when updating the regulatory framework. The study identifies key problems resulting from the full-scale aggression of the Russian Federation, including the mining of agricultural land, loss of assets, declining innovation, infrastructure destruction, and substantial disparities between producer groups. Based on the analysis, further directions for improving the regulatory and legal mechanism are outlined to ensure the systematic alignment of Ukraine's agrarian policy with CAP requirements. The success of integration depends on strengthening the institutional capacity of public authorities and applying European approaches to strategic planning for sustainable rural development. It is substantiated that agricultural cooperation is vital for the efficiency of small and medium-sized producers; thus, its development requires combining state and regional support with targeted funding from EU funds.

Ключові слова: нормативно-правовий механізм, інструменти державного регулювання, аграрний сектор, євроінтеграція, Спільна аграрна політика, державна підтримка сільгоспвиробників, стратегічне планування, кооперація, сталий розвиток сільських територій.

Key words: regulatory and legal mechanism, state regulation instruments, agricultural sector, European integration, Common Agricultural Policy, state support for agricultural producers, strategic planning, cooperation, sustainable development of rural areas.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Аграрна політика відіграє важливу роль у формуванні продовольчої безпеки держави та забезпеченні сталого розвитку сільських територій України. З 2022 року після набуття Україною статусу кандидата на членство в ЄС особливої актуальності набуває трансформація системи державного регулювання аграрної сфери відповідно до стандартів і принципів Спільної аграрної політики Європейського Союзу (САП ЄС). У зв'язку з цим реформування аграрного сектору України потребує докорінного оновлення комплексної системи механізмів державного регулювання. Важливою складовою такої системи є нормативно-правовий механізм, який формує інституційну та організаційну основу реалізації аграрної політики, забезпечує гармонізацію законодавства України до норм права ЄС (*acquis communautaire*), визначає інструменти регулювання аграрних ринків і підтримки сільськогосподарських товаровиробників. Трансформація цього механізму передбачає не лише адаптацію національного законодавства до *acquis* ЄС, а й переосмислення засад його формування та реалізації відповідно до Цілей сталого розвитку, прозорості та принципів належного врядування. Це зумовлює необхідність аналізу його функціонування, визначення вузьких місць і напрацювання підходів до вдосконалення в умовах воєнного стану та євроінтеграційного курсу. Успішна адаптація нормативно-правової бази до вимог САП ЄС є необхідною передумовою для інтеграції України до спільного європейського простору та підвищення ефективності публічного управління.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У контексті дослідження нормативно-правового механізму державного регулювання аграрної сфери важливо зосередити увагу на висвітленні проблем євроінтеграційного процесу окремими вченими та практика-ми. Зокрема, науковці В. Томчук та І. Капула відзначають, що складність і тривалість адаптації аграрної політики України до *acquis* ЄС зумовлена не лише технічними бар'єрами, а й відсутністю чіткої правової сумісності між положеннями міжнародних угод, у т.ч. нормами СОТ, ЄС та інших міждержавних договорів, і чинним національним законодавством, що потребує гармонізації відповідно до принципу верховенства міжнародного права над внутрішнім законодавством [1].

Інші дослідники В.О. Галан і А.Р. Самойлова застерігають про ризики економічного, соціального й політичного характеру через неготовність держави до повноцінного впровадження європейських аграрних підходів, хоча в умовах воєнного стану українська держава демонструє політичну волю, інституційну готовність і здатність до масштабних трансформацій [2].

Л. Старікова зазначає, що успіх повноцінної інтеграції України до ЄС значною мірою залежить від ефективності та динаміки процесів гармонізації національної аграрної політики з політикою ЄС, своєчасного й якісного приведення нормативно-правової бази у відповідність до європейських стандартів у цій сфері. Однак, складність євроінтеграційного процесу відбувається повільними темпами через переважаючу частку великого бізнесу у структурі аграрного виробництва, обмежену обізнаність вітчизняних товаровиробників та недостатню компетентність державного апарату здійснювати аграрні реформи [3, с. 4].

Професори Т.О. Зінчук і Куцмус Н.М. вважають, що оновлена САП ЄС на 2023—2027 роки побудована на єдиній законодавчій базі. Її зміст сконцентрований на досягненні 10 Цілей сталого розвитку, що є викликом для України на шляху адаптації національного законодавства до *acquis* ЄС, формування правових умов функціонування сільського господарства у поєднанні зі сталим розвитком сільських територій [4].

Євроінтеграційним процесам України у контексті наближення до САП також присвячені публікації зарубіжних вчених. Зокрема, професор Д. Холл, вивчаючи вплив російської агресії на вітчизняне сільське господарство, акцентує увагу на проблемах окупації сільськогосподарських угідь, знищенні інфраструктури та цілеспрямованому блокуванні експорту зерна, що суттєво перешкоджає інтеграції України до європейського простору. Він вважає, що європейська спільнота має зосереджуватися не лише на технічній адаптації аграрної політики України до *acquis communautaire*, а й на врахуванні геополітичних викликів цієї трансформації. Поглиблення співпраці з ЄС у межах САП має включати не лише акцентування уваги на нормативно-правовому механізмі, а й на дієвій підтримці України в умовах воєнного стану [5]. Інші зарубіжні науковці А. Бузогань та М. Варга виокремлюють можливу конфліктну модель інтеграції України до САП, оскільки потенційне її членство супроводжується ризиками перерозподілу ресурсів і загостренням внутрішніх суперечностей між державами-членами ЄС. Це підтверджується досвідом прояву невдоволення фермерів з Польщі, Словаччини, Угорщини та Румунії. Його наслідками стало блокування логістичних шляхів постачання сільгосппродукції українськими перевізниками відповідно до запровадженого ЄС у 2022—2023 роках режиму повної лібералізації торгівлі [6].

Таким чином, аналіз останніх досліджень свідчить про відсутність цілісної та узгодженої системи гармонізації національного аграрного законодавства із правом ЄС, недостатнє врегулювання питань державної підтримки та існування суттєвих викликів у нормативно-правовому забезпеченні процесів реалізації державної аграрної політики України, що потребує більш комплексного дослідження та пошуку шляхів їх подолання.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Мета статті полягає у дослідженні трансформації нормативно-правового механізму реалізації державної аграрної політики України в умовах євроінтеграції та наближення до вимог САП ЄС. Для досягнення поставленої мети у статті визначено такі завдання: розкрити сутність і роль нормативно-правового механізму у структурі державного регулювання аграрної сфери; проаналізувати стан гармонізації аграрного законодавства України до норм права ЄС; виокремити основні бар'єри й виклики; обґрунтувати напрями вдосконалення нормативно-правового механізму реалізації аграрної політики з урахуванням вимог САП ЄС і сучасних проблем в умовах воєнного стану.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Трансформація нормативно-правового механізму реалізації державної аграрної політики в умовах євроін-

теграції отримала інституційне підґрунтя із затвердженням у листопаді 2024 року Стратегії розвитку сільського господарства та сільських територій України до 2030 року [7]. Структурними елементами цього механізму виступають не лише адаптовані до *acquis* ЄС законодавчі акти, але й модернізована інституційно-цифрова інфраструктура. Вона охоплює оновлений Державний аграрний реєстр, інтегрований із мережею сільськогосподарських даних ЄС, а також законодавчо закріплені засади створення до кінця 2027 року Виплатної агенції на базі Українського державного фонду підтримки фермерських господарств. Нормативне забезпечення трансформаційних процесів, що ґрунтується на положеннях Угоди про асоціацію та вимогах Плану України для реалізації ініціативи *Ukraine Facility*, передбачає прискорене наближення законодавства до норм ЄС щодо санітарного та фітосанітарного контролю, земельних відносин, охорони довкілля та регулювання аграрних ринків.

Процес імплементації поділено на два стратегічні етапи. Перший етап (2025—2027 рр.) орієнтований на розроблення базових нормативно-правових актів, формування органів інституційної спроможності та впровадження інтегрованої системи адміністрування та контролю (IACS). Другий етап (2028—2030 рр.) передбачає проведення комплексного аналізу стану сільського господарства, оцінювання ефективності діяльності органів публічної влади щодо результатів реалізації Стратегії та розроблення стратегічного плану розвитку сільського господарства відповідно до законодавства ЄС. Системний підхід до оновлення нормативно-правової бази протягом періоду реалізації Стратегії є важливою умовою успішної інтеграції України до САП ЄС.

Незважаючи на встановлені етапи виконання Стратегії та інституційну розбудову, процес реалізації державної аграрної політики залишається досить складним. Насамперед, це пов'язано з повномасштабною військовою агресією РФ та глибокими структурними диспропорціями. За розрахунками розробників Стратегії, прямі втрати активів аграрного сектору становлять 8,7 млрд доларів США. Ситуацію погіршують виведення з обігу через замінування значних площ сільськогосподарських угідь та руйнування зрошувальної інфраструктури, зокрема знищення Каховської ГЕС, що зумовлює потребу у довгостроковій рекультивації земель і відновленні аграрного потенціалу. Також не вирішеним залишається питання соціально-економічної нерівності між сільськострогосподарськими виробниками. Прибутки великих аграрних підприємств у 345 разів перевищують доходи малих господарств, хоча темпи зростання доходів малих агропідприємств зросли у 17 разів, що потребує пошуку нових підходів до розширення державних програм підтримки для різних суб'єктів господарювання. Крім того, складність інтеграції України до САП ЄС вимагає подолання низької інноваційної активності та переходу від переважного експорту сировини до глибокої переробки, що наразі стримується браком фінансових ресурсів та недостатньою ефективністю системи поширення сільськогосподарських знань.

Діюча Програма діяльності Кабінету Міністрів України передбачає євроінтеграційні реформи у сфері сільського господарства та розвитку сільських територій на основі гармонізації вітчизняного законодавства до норм права ЄС [8]. Відповідно до Плану пріоритет-

них дій Уряду України на 2025 рік нормативно-правовий механізм реалізації державної аграрної політики трансформується у контексті виконання євроінтеграційних зобов'язань, зокрема, за напрямом кластера 5 "Ресурси, сільське господарство та політика згуртованості". З метою адаптації національного законодавства до норм права ЄС на віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України та Міністерство економіки, довкілля та сільського господарства України покладені завдання з підготовки переговорного процесу з ЄС, проведення скринінгу відповідності національного законодавства праву ЄС у сферах сільського господарства та розвитку сільських територій, продовольчої безпеки, ветеринарної та фітосанітарної політики, рибальства та аквакультури, ветеринарної медицини й органічного виробництва. Особливу увагу приділено комплексному приведенні механізмів державної підтримки сільського господарства України у відповідність із стандартами ЄС, зокрема шляхом створення Виплатної агенції для адміністрування механізмів державної підтримки та контролю за її ефективністю, запровадження інтегрованої системи адміністрування та контролю (IACS) та створення системи даних щодо сталого розвитку сільського господарства (FSDN). Таким чином, реалізація завдань, передбачених Планом пріоритетних дій Уряду на 2025 рік, забезпечує логічне продовження трансформації нормативно-правового механізму реалізації державної аграрної політики України та формує необхідні передумови для подальшого наближення до інституційних стандартів САП ЄС [9].

Логічним продовженням визначених урядових пріоритетів та важливим кроком у практичному формуванні нормативно-правової бази для реалізації аграрної політики стало прийняття Закону України від 08.10.2025 р. № 4619-ІХ "Про внесення змін до деяких законів України щодо організаційних засад здійснення підтримки в аграрному секторі". Цей законодавчий акт докорінно трансформує архітектуру вітчизняного законодавства, змінюючи назву Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" на Закон України "Про засади державної аграрної політики та державної політики сільського розвитку". Розширений зміст оновленого Закону свідчить про перехід від питань врегулювання державної підтримки сільського господарства до комплексного розвитку аграрної сфери та забезпечення сталого розвитку сільських територій. Центральним елементом інституційної перебудови виступає Виплатна агенція, на яку покладається функція з адміністрування, розрахунку та здійснення виплат державної підтримки. Законом передбачено запровадження середньострокового планування на основі розроблення Стратегії розвитку сільського господарства та сільських територій терміном на сім років, створення інтегрованої системи адміністрування та контролю, а також функціонування системи даних щодо сталого розвитку сільського господарства [10].

У листопаді 2025 року Європейська Комісія оприлюднила щорічний Звіт у межах Пакета розширення ЄС, який містить комплексну оцінку прогресу країн-кандидатів, зокрема України. За кластером 5 "Ресурси, сільське господарство та політика згуртованості" Україна отримала вищу загальну оцінку, що свідчить про позитивну динаміку трансформації нормативно-правового механізму аг-

рарної політики відповідно до *acquis* ЄС. Одержання позитивного результату є наслідком комплексної імплементації євроінтеграційних інструментів, спрямованих на гармонізацію законодавства, оновлення механізмів державного регулювання в аграрній сфері, впровадження інтегрованої системи адміністрування та контролю і створення Виплатної агенції. Подальші кроки включають врахування рекомендацій Європейської Комісії та завершення підготовки Національної програми адаптації законодавства України до права ЄС (НПРАА), яка має стати нормативно-правовою рамкою для цілеспрямованої адаптації агросектору до вимог САП ЄС [11].

Вважаємо, що подальші напрями реалізації аграрної політики в Україні повинні враховувати перспективи формування нової САП після 2027 року. Рада ЄС у грудні 2024 ухвалила висновки щодо візії майбутньої аграрної політики, наголосивши, що вона має бути конкурентоспроможною, стійкою до криз, узгоджуватися зі сталим розвитком, орієнтуватися на потреби фермерів та знання. Серед пріоритетів розглядається залучення молодого покоління до фермерства, підвищення стійкості продовольчих систем, адаптація до кліматичних викликів і забезпечення гідних умов життя у сільській місцевості.

Хоча європейські країни активно обговорюють перспективи входу України до ЄС та можливі наслідки від конкуренції продукції українських сільгоспвиробників, перспектива інтеграції до САП покладає на Україну комплекс складних завдань. Насамперед, інтеграція до ЄС означає прийняття європейських правил і норм щодо безпечності харчових продуктів, здоров'я тварин і рослин, використання пестицидів, добрив, вимог до охорони довкілля. Для України це один із найскладніших напрямів, адже її агросектор історично розвивався з акцентом на нарощування обсягів, часто ціною екологічних збитків. Ще один аспект полягає у дотриманні потенційним членом ЄС вимог кліматичної політики, оскільки європейська спільнота піклується про скорочення викидів у сільському господарстві, підтримує розвиток органічного виробництва та відновлюваної енергії. Не менш важливе значення має підвищення рівня інституційної спроможності та цифрового розвитку, що дозволить органам державної влади разом з профільними громадськими інституціями здійснювати аграрні перетворення з дотриманням принципів належного врядування. САП 2023—2027 років вже орієнтується на гнучкість, сталість і справедливість, але інтеграція настільки великого додаткового господарського виробника як Україна вимагатиме додаткових реформ — від перегляду бюджетних квот до зміни принципів розподілу субсидій, у тому числі для стимулювання регіонального розвитку [12, 13].

Одним із напрямів подальшої євроінтеграції України у процесі наближення до САП ЄС є розвиток кооперації. Європейський досвід засвідчує, що кооперативи відіграють важливу роль у підвищенні ефективності малих і середніх сільгоспвиробників, стимулюванні інвестицій у переробку продукції та зміцненні позицій агробізнесу на загальноєвропейському ринку. У контексті євроінтеграційного курсу України розвиток сільськогосподарської кооперації набуває не лише стратегічного значення, а й вимагає відповідного нормативно-правового забезпечення. Імплементація правових норм ЄС щодо розвитку кооперації, зокрема у сфері оподаткування, державної підтримки та внутрішніх управлінських процесів, є складовою нор-

мативно-правового механізму адаптації аграрної політики України до принципів САП ЄС [14, 15]. В Україні переважна більшість новостворених кооперативів з'являлася завдяки реалізації міжнародних грантових проєктів і програм, які сприяли їм у наданні матеріально-технічних ресурсів на умовах співфінансування з місцевого бюджету та за рахунок часткового фінансування самих учасників. При цьому органи місцевого самоврядування, підкулючись про створення малого та середнього бізнесу у територіальних громадах, всебічно сприяли залученню інвестицій та розвитку міжнародних відносин з країнами-членами ЄС [16, 17]. Продовження такої практики може відбуватися й надалі через систематичне поєднання інструментів державної та регіональної підтримки з цільовим фінансуванням з фондів ЄС. Проте необхідною умовою цільового використання коштів має стати створення кооперативних об'єднань, які дозволять забезпечувати ефективну діяльність суб'єктів господарювання на довгострокову перспективу.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Результати досліджень показують, що нормативно-правовий механізм відіграє визначальну роль у забезпеченні ефективного функціонування аграрного сектору та його адаптації до стандартів САП ЄС. Процес його трансформації поєднує інституційні, організаційні та цифрові інструменти реалізації аграрної політики, які у процесі взаємодії між собою забезпечують синергетичний ефект щодо гармонізації вітчизняного законодавства до норм права ЄС. У контексті реалізації євроінтеграційного курсу нормативно-правовий механізм дозволяє побудувати сприятливе інституційне середовище, спроможне забезпечувати виконання Україною зобов'язань у рамках переговорного процесу щодо вступу до ЄС.

Урядові напрацювання зі створення Виплатної агенції, запровадження інтегрованої системи адміністрування та контролю, створення системи даних щодо сталого розвитку сільського господарства поступово втілюються у життя та відкривають широкі можливості для подальшої інтеграції до САП ЄС. У ході аналізу гармонізації аграрного законодавства виявлено ряд проблем, які спричинені збройною агресією РФ та стримують євроінтеграційні процеси. Однак, їх подолання можливе шляхом прийняття спільних публічно-управлінських рішень разом з партнерами та надання Україні пільгових умов для перехідного періоду, що забезпечить комплексний підхід до реалізації політики сталого сільського розвитку.

Визначені у дослідженні напрями вдосконалення нормативно-правового механізму є практичними орієнтирами для державних органів влади у процесі адаптації до *acquis* ЄС. Їх реалізація створить правові передумови для переходу від національної до повноцінної європейської моделі аграрного розвитку. У довгостроковій перспективі це сприятиме формуванню ефективного та прозорого механізму реалізації аграрної політики України як країни-кандидата на членство в ЄС.

Перспективи подальших розвідок вбачаються у більш детальному аналізі інструментів державної підтримки розвитку аграрної сфери та імплементації стратегічного планування відповідно до методології ЄС.

Література:

1. Томчук В., Капула І. Проблеми розвитку аграрного сектору економіки України на шляху до євроінтеграції. Економічний аналіз. 2023. Том 33. № 3. С. 171—177. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2023.03.171>
2. Галан В.О., Самойлова А.Р. Євроінтеграція аграрного сектора України: виклики та перспективи виконання зобов'язань. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2025. Серія Право. Випуск 89: частина 4. С. 107—113. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.4.16>
3. Старікова Л. Спільна аграрна політика ЄС і завдання України в контексті євроінтеграції (план наближення політик і гармонізації законодавства). Німецько-український агрополітичний діалог. 2023. 37 с. URL: <https://surl.li/pjvfms> (дата звернення 20.01.2026).
4. Зінчук Т.О., Куцмус Н.М. Спільна аграрна політика ЄС на 2023—2027 рр.: амбіції і релевантність Цілям сталого розвитку. Економіка України. 2023. № 11. С. 76—96. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.11.076>
5. Hall, D. (2023). Russia's invasion of Ukraine and critical agrarian studies. *The Journal of Peasant Studies*. 50 (1), 26—46. DOI: <https://doi.org/10.1080/03066150-2022.2130263>
6. Buzogany, A., & Varga, M. (2025). Breaking the rural underdevelopment trap? Eastern Enlargement, agricultural policy and lessons for Ukraine. *Journal of European Public Policy*, 32 (12), 2914—2935. DOI: <https://doi.org/10.1080/13501763.2025.2486079>
7. Про схвалення Стратегії розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025—2027 роках: розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.11.2024 р. № 1163-р. URL: <https://surl.li/bvuqmk> (дата звернення 20.01.2026).
8. Про затвердження Програми діяльності Кабінету Міністрів України: постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2025 р. № 10003-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1173-2025-%D0%BF#Text> (дата звернення 22.01.2026).
9. Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2025 рік: розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.09.2025 р. № 1173. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1003-2025-%D1%80#Text> (дата звернення 22.01.2026).
10. Про внесення змін до деяких законів України щодо організаційних засад здійснення підтримки в аграрному секторі: Закон України від 08.10.2025 р. № 4619-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4619-20> (дата звернення 22.01.2026).
11. Єврокомісія представила Звіт щодо прогресу України в межах Пакета розширення 2025 — найкраща оцінка за три роки. Урядова кампанія EUКрайна. URL: <https://surl.li/mhohtx> (дата звернення 22.01.2026).
12. Regnier, E., Catallo, A. (2024). The Ukrainian agricultural sector: presentation and challenges in the light of a possible enlargement of the European Union. *Study* № 03/24, IDDRI, Paris, France.
13. Prylipko, S., Vasylieva, N., Kovalova, O., Kulayets, M., Bilous, Y., & Hnatenko, I. (2021). Modeling of Regional Management of Innovation Activity: Personnel Policy, Financial and Credit and Foreign Economic Activity.

International Journal of Computer Science & Network Security, 21 (11), 43—48. DOI: <https://doi.org/10.22937/ijcsns.2021.21.11.6>

14. Приліпко С. М. Розвиток кооперації — важливий напрям реалізації державної аграрної політики в умовах воєнного стану та інтеграції України до ЄС. Соціально-економічні виклики та можливості глобалізації: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції / Східноєвропейський центр наукових досліджень (м. Одеса, 17 січня 2026 р). Research Europe, 2026. С. 66—71. DOI: <https://doi.org/10.64076/eecsr260117.03>

15. Prylipko S., Vasylieva O. and Vasylieva N. (2019), Methodology of forming a comprehensive mechanism for public administration of service cooperation development in rural areas of Ukraine. International Journal of Recent Technology and Engineering (IJRTE). Vol. 8, Issue-4S, pp. 152—156. DOI: <https://doi.org/10.35940/ijrte.D1012.1184S19>

16. Приліпко С. М. Перспективи розвитку обслуговуючої кооперації малих сільськогосподарських товаровиробників. Ефективна економіка. 2016. № 6. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5030> (дата звернення: 22.01.2026).

17. Rachynskyi, A., Vasylevska, T., Evsyukova, O., Mikolyuk, A., and Zavoritnya, H. (2024). Perspectives of the development of territorial communities directed to the European integration: problems, implementation strategy and specificity of the procedure. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development, vol. 46 (3), pp. 312—321. DOI: <https://doi.org/10.15544/mts.2024.29>

References:

1. Tomchuk, V. and Kapula, I. (2023), "Problems of the development of Ukraine's agrarian sector on the path to European integration", Ekonomichnyi analiz, vol. 33, no. 3, pp. 171—177. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2023.03.171>

2. Halan, V.O. and Samoilova, A.R. (2025), "European integration of the agrarian sector of Ukraine: challenges and prospects of fulfilling obligations", Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya Pravo, vol. 89, no. 4, pp. 107—113. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.4.16>

3. Starikova, L. (2023), "Common Agricultural Policy of the EU and the tasks of Ukraine in the context of European integration (policy approximation and legislative harmonization plan)", German-Ukrainian Agrarian Policy Dialogue, Available at: <https://surl.li/pjvfms> (Accessed 20 January 2026).

4. Zinchuk, T.O. and Kutsmus, N.M. (2023), "The Common Agricultural Policy of the EU for 2023—2027: ambitions and relevance to the Sustainable Development Goals", Ekonomika Ukrainy, vol. 11, pp. 76—96. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.11.076>

5. Hall, D. (2023), "Russia's invasion of Ukraine and critical agrarian studies", The Journal of Peasant Studies, vol. 50 (1), pp. 26—46. DOI: <https://doi.org/10.1080/03066150.2022.2130263>

6. Buzogany, A. and Varga, M. (2025), "Breaking the rural underdevelopment trap? Eastern Enlargement, agricultural policy and lessons for Ukraine", Journal of European Public Policy, vol. 32 (12), pp. 2914-2935. DOI: <https://doi.org/10.1080/13501763.2025.2486079>

7. Cabinet of Ministers of Ukraine (2024), Order "On approval of the Strategy for the development of agriculture

and rural areas in Ukraine until 2030 and the operational action plan for its implementation in 2025-2027", available at: <https://surl.li/bvyqmk> (Accessed 20 January 2026).

8. Cabinet of Ministers of Ukraine (2025), Resolution "On approval of the Programme of activities of the Cabinet of Ministers of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1173-2025-p#Text> (Accessed 22 January 2026).

9. Cabinet of Ministers of Ukraine (2025), Order "On approval of the Government's priority action plan for 2025", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1003-2025-p#Text> (Accessed 22 January 2026).

10. Verkhovna Rada of Ukraine (2025), The Law of Ukraine "On amendments to certain laws of Ukraine on organizational principles of support in the agricultural sector", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4619-20> (Accessed 22 January 2026).

11. The government campaign EU Country (2025), "European Commission presented a report on Ukraine's progress under the 2025 Enlargement Package — best rating in three years", available at: <https://surl.li/mhohtx> (Accessed 22 January 2026).

12. Regnier, E. and Catallo, A. (2024), "The Ukrainian agricultural sector: presentation and challenges in the light of a possible enlargement of the European Union", Study № 03/24, IDDRI, Paris, France.

13. Prylipko, S., Vasylieva, N., Kovalova, O., Kulayets, M., Bilous, Y. and Hnatenko, I. (2021), "Modeling of regional management of innovation activity: personnel policy, financial and credit and foreign economic activity", International Journal of Computer Science & Network Security, vol. 21 (11), pp. 43—48. DOI: <https://doi.org/10.22937/ijcsns.2021.21.11.6>

14. Prylipko, S.M. (2026), "Development of cooperation — an important direction for implementing state agrarian policy in the context of martial law and Ukraine's EU integration", Sotsialno-ekonomichni vyklyky ta mozhlyvosti hlobalizatsii: materialy III Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii [Socio-Economic Challenges and Opportunities of Globalization: Proceedings of the III International Scientific and Practical Conference], Research Europe, Odesa, Ukraine, pp. 66—71. DOI: <https://doi.org/10.64076/eecsr260117.03>

15. Prylipko, S., Vasylieva, O. and Vasylieva, N. (2019), "Methodology of forming a comprehensive mechanism for public administration of service cooperation development in rural areas of Ukraine", International Journal of Recent Technology and Engineering (IJRTE), vol. 8, no. 4S, pp. 152—156. DOI: <https://doi.org/10.35940/ijrte.D1012.1184S19>

16. Prylipko, S.M. (2016), "Prospects for the development of service cooperation among small agricultural producers", Efektyvna ekonomika, vol. 6, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5030> (Accessed 22 January 2026).

17. Rachynskyi, A., Vasylevska, T., Evsyukova, O., Mikolyuk, A., and Zavoritnya, H. (2024), "Perspectives of the development of territorial communities directed to the European integration: problems, implementation strategy and specificity of the procedure". Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development, vol. 46 (3), pp. 312—321. DOI: <https://doi.org/10.15544/mts.2024.29>

Стаття надійшла до редакції 29.01.2026 р.